

**UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG**

D O M

Afsagt den 26. februar 2001 af Østre Landsrets 12. afdeling
(landsdommerne Ina Steincke, Kjærsgaard og
Torben Hvid (kst.) med domsmænd).

12. afd. a.s. nr. S-1597-00:

Anklagemyndigheden

m o d

erstatningssøgende

E

(cpr.nr.)

(Advokat Allan Falk e.o.).

Retten i Helsingørs dom af 24. februar 2000 (sag nr.
S 1.00017/00) er anket af **E** der har gentaget
sin påstand om en erstatning for tort på 4.000 kr. under hen-
visning til de samme anbringender som for byretten.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Der er i landsretten afgivet forklaring af erstatningssøgende,
der har forklaret i det væsentlige som for byretten. Den af
fængselsfunktionær i byretten afgivne vidnefor-
klaring er dokumenteret i landsretten i medfør af retspleje-
lovens § 965 c, stk. 4.

I henhold til de i dommen anførte grunde stadfæster landsret-
ten dommen.

T h i k e n d e s f o r r e t :

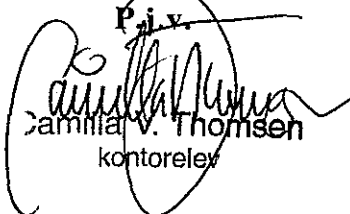
Retten i Helsingørs dom i sagen vedrørende erstatningssøgende
E stadfæstes.

Erstatningssøgende betaler sagens omkostninger for landsret-
ten, herunder af forsvarersalæret 2.200 kr. + moms.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsrets kontor, den

21 OKT. 2009

P.j.v.

Camilla V. Thomsen
kontorelev

UDSKRIFT AF DOMBOGEN
FOR
RETEN I HELSINGØR

Sag nr. 1.00017/00
Anklagemyndigheden
mod

E

Afsagt den 24. februar 2000.

DOM :

Den 25. maj 1998 kl. 17.40 blev E der
afsonede straf i fængslet ved anholdt af
politiet, som sigtet for overtrædelse af lov om euforiserende
stoffer i forbindelse med, at der ved en visitation af hende
var blevet fundet en lille pakke i hendes trusser
indeholdende et hvidt stof. Den følgende morgen kl. 09.40
blev hun løsladt til fortsat afsoning.

Advokat Allan Falk har på vegne af E efter at
Statsadvokaten for Sjælland den 17. juni 1999 og
Rigsadvokaten den 16. september 1999 havde afslået at
udbetale hende erstatning for uberettiget anholdelse, begæret
sagen indbragt for retten ved skrivelse af 29. september
1999.

Allan Falk har opgjort kravet for tort til 4.000 kr. og har
henvist til Rigsadvokatens Meddelelse nr. 1 i 1998.

Anklagemyndigheden har indbragt sagen for retten ved
tilkendegivelse af 30. december 1999 og har bestridt, at
erstatningssøgende har krav på erstatning, idet hun, jfr.
retsplejelovens § 1018a, stk. 3, selv har givet anledning til
unholdelsen.

Erstatningssøgende har afgivet forklaring til retsbogen, hvortil der henvises. Endvidere er der afgivet vidneforklaring af fængselsfunktionær .

Af en erklæring af 10. juni 1998 fra Retskemisk afdeling på Retmedicinsk Institut fremgår det, at det hos erstatningssøgende forefundne stof indeholder koffein og phenazon (hovedpinepulver), og at intet tydede på tilstedeværelse af euforiserende stoffer.

Efter bevisførelsen lægges det til grund at erstatningssøgende den 25. maj 1998 har forladt fængslet i den hensigt at undvige. Hun fortrød dog sin handling og vendte frivilligt tilbage samme dag kort før kl. 17.40. Hun gik straks til sin afdeling uden forinden at melde sig i centralvagten. På afdelingen blev hun straks tilbageholdt og anbragt i en isolationscelle. Her blev der foretaget visitation af hende. Da hun havde aftaget alt sit tøj bortset fra trusserne, ønskede hun ikke at aftage disse, idet hun sagde, at hun havde menstruation. Efter at hun alligevel var blevet bedt om at aftage trusserne, fandt man en lille papirpakke mellem trusseindlægget og trusserne fastklæbet til disse med et stykke tape. Erstatningssøgende havde indtil da intet nævnt om pakken. Efter at pakken var blevet fundet sagde hun, at stoffet var koffedrin. Fængselspersonalet foretog herefter en marquisprøve, der viste udslag for kokain. Politiet blev herefter tilkaldt og anholdelse fandt sted.

Efter at erstatningssøgende var blevet indtransporteret til politistationen foretog 2 uniformerede betjente yderligere en prøve, der efter disses udsagn også viste udslag for kokain.

Næste morgen talte erstatningssøgende med en kriminalpolitimand, der oplyste, at også han havde foretaget en prøve, men at denne ikke havde vist udslag for euforiserende stoffer, hvorfor hun blev løsladt til fortsat afsoning kl. 09.40.

Anklagemyndigheden har til støtte for sin påstand anført, at erstatningssøgende ved at gemme stoffet i sine trusser og

ikke straks oplyse personalet herom selv har givet anledning til anholdelsen, hvorfor hun ikke er berettiget til erstatning, jfr. retsplejelovens § 1018a, stk. 3.

Forsvareren har anført, at den eneste grund til anholdelsen var forefindelse af det omhandlede stof, der var fuldt ud lovligt. Når erstatningssøgende ikke straks kunne løslades, skyldes det en fejl fra politiets side, som erstatningssøgende ikke kan klandres for, idet hun straks oplyste, at stoffet var koffedrin.

Retten skal udtale:

Da erstatningssøgende har indfundet sig i fængslet efter en ulovlig bortgang uden at melde sig i centralvagten, og uden at tilkendegive straks ved tilbageholdelsen, at hun havde en pakke med koffedrin i sine trusser, findes hun selv at have givet anledning til anholdelsen. At fængselspersonalet og politiet ved de indledende undersøgelser ikke straks kunne konstatere, at stoffet ikke var euforiserende stoffer, kan ikke bebrejdes disse, idet der må gives politiet rimelig tid til at foretage en egentlig undersøgelse. En tilbageholdelse af erstatningssøgende under disse omstændigheder fra den 25. maj 1998 kl. 17.40 til 26. maj 1998 kl. 09.40 findes ikke at have været en urimelig lang tid.

Erstatningssøgendes påstand om betaling af erstatning af det offentlige tages derfor ikke til følge.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Det af E fremsatte krav om erstatning for uberettiget anholdelse tages ikke til følge.

E betaler sagens omkostninger, herunder 4.000 kr. med tillæg af moms i salær til advokat Allan Falk, København.

Gundorff Hansen

/pbc